

Patienter kan fremstille de paagældende Brugsgenstande.

I øvrigt er det Hospitalet selv, der har stillet Forslag om, at Raamaterialet til dets Konvolutfabrikation leveres gennem Fængselsvæsenet, og der er aldrig fra Hospitalets Side overfor Styrelsen rejst nogen Indvending mod den Maade, paa hvilken denne Levering sker.

Det samme gælder om Anskaffelse af Træ til Børster, der i øvrigt ikke indkøbes i Tyskland — saaledes som det ærede Medlem Hr. Steen paastod — „men fremstilles af Fængselsvæsenet, som selv har taget Initiativ overfor de enkelte Hospitaler til Afsætning af dette Produkt.“

Med Hensyn til Nedsættelsen paa Budgettet siger Direktøren videre, at det netop er Meningens „at stille Hospitalerne paa lige Fod paa de Omraader, hvor det er fundet naturligt“. Til Støtte herfor anfører Direktøren følgende:

„For Finansaaret 1918—19, altsaa længe før Direktoratets Oprettelse, foreslog Hospitalet saaledes til Anskaffelse af Beklædning 45 799 Kr., der af Justitsministeriet — den Gang sorterede Sindsygehospitalerne jo under Justitsministeriet — nedsattes til 31 600 Kr. Ved Tillægsbevilling foresloges yderligere bevilget 3 000 Kr., i alt altsaa 34 600 Kr., men Regnskabet for det paagældende Finansaar viser, at der kun brugtes 32 580 Kr. Til andre Tider har der fundet betydelige uansøgte Overskridelser Sted, og Forholdet er blot nu dette, at saadanne ikke længere tillades, hvilket stemmer vel med Bestræbelserne for at opretholde Balance mellem Budget og Regnskab.

I Finansaaret 1922—23 opbrugte Hospitalet ikke Bevillingen til Beklædning, men overskred samtidig uden Bevilling Inventarkontoen. I det følgende Finansaar anmodede Hospitalet om Bemyndigelse til at overskride Inventarkontoen med 2 500 Kr., hvilket bevilgedes, men samtidig indstillede Hospitalet selv, at Bevillingen til Beklædning nedsattes med 4 000 Kr., hvilket skete ved Tillægsbevillingsloven.

I Oktober Maaned 1924 indstillede Hospitalet til Direktoratet, at der anskaffedes Beklædning for 5 592 Kr., som Hospitalet mente at mangle, og Beløbet bevilgedes, dog ikke uden Betænkelighed, idet der overfor en paaberaabt fuldstændig Udtømning af Lageret blev henvist til, at Hospitalet af Bevillingen for det foregaaende Finansaar havde undladt at disponere over et Beløb af ca. 3 000 Kr.

Det fremgaar af det ovenfor sagte, at

de stedlige Myndigheder ganske har savnet Overblik over, hvad der behøvedes til Hospitalets Drift paa det nævnte Omraade, og da en Tilmaaling af Bevillingerne paa bedste Beskub ikke kan betegnes som forsvarlig Administration, har man valgt den Fremgangsmaade, indtil et forsvarligt Inventarregnskab kan tilvejebringes, vedblivende at stille Hospitalerne paa lige Fod og, som det er sket for indeværende Finansaar og foreslaaet for det kommende, dels at søge bevilget ekstraordinære Bevillinger til Forøgelse af Beholdningerne, dels efter behørig Dokumentation at søge Hjemmel til Anskaffelse af, hvad der i Aarets Løb har vist sig at mangle.

Der er aldrig til Styrelsen sket Indberetning om, at Patienter maatte ligge i Sengen paa Grund af manglende Tøj og lignende, og saafremt et saadant utilbørligt Forhold har fundet eller finder Sted, falder Ansvarret paa Hospitalets stedlige Myndigheder, som har holdt Direktoratet i Uvidenhed derom og undladt at træffe Foranstaltning til dets Ophævelse.“

Med Hensyn til selve Økonomien paa dette Hospital har jeg faaet en embedsmæssig Indberetning om et Besøg, som Kontorchefen og Bogholderen i Direktoratet for Statens Sindsygehospitaler den 8. Juli i Sommer aflagde paa dette Hospital. Jeg skal ikke trætte ærede Medlemmer med at oplæse denne Beretning, men jeg vil gerne stille den til Raadighed til Gennemlæsning for de ærede Medlemmer Hr. Steen og Hr. Ehlert Nielsen. De vil da se, at Forholdene har været saaledes, at en gennemført — jeg vil ikke sige: haardhændet, men en gennemført — med fast Haand foretagen Reform har været ganske nødvendig. Det gør ikke den Mand, der skal gennemføre noget saadant, populær, det gør det ikke. Den, der med fast Haand vil gribe ind i gammel Slendrian, gammel Uorden og gammel Uøkonomi, vil støde paa saa mange personlige smaalige og økonomiske Interesser, at han bliver upopulær. Det kan ikke være anderledes, men saa siger jeg, at det er hans Pligt at blive det, og gik han af Vejen for at gennemføre sin embedsmæssige Pligt af Frygt for Upopularitet, var han ikke Manden, der egnede sig til at beklæde dette Embede.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller omtalte i Aftes udførligt Gothabank-Sagen, men skulde han have omtalt den virkelig udførligt, vilde det have taget mange Timer, og skulde jeg, der har fulgt Sagen med stor Opmærksomhed og kender den meget nøje, gøre virkelig Rede for den,